

Praha dne 18. prosince 2019
Č. j.: MZP/2019/550/1524
Sp. zn.: ZN/MZP/2019/550/147

U S N E S E N Í

Ministerstva životního prostředí (dále též jen „ministerstvo“) jako příslušného nadřízeného správního úřadu v souladu s ust. § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), **ve věci řízení o žádosti společnosti Sev.en EC, a.s.** se sídlem K Elektrárně 227, 553 12 Chvaletice, IČ: 28786009 (dále též jen „společnost 7EC“), ze dne 28. 12. 2018, o vydání změny integrovaného povolení (udělení výjimky z úrovně emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami) podle § 19a odst. 2 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o integrované prevenci“), pro zařízení „Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“ (dále též jen „zařízení“ nebo „elektrárna“) zařazené pod bodem 1.1. „Spalování paliv v zařízeních o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW nebo více“ v příloze č. 1 k zákonu o integrované prevenci, umístěné na adrese K Elektrárně 227, 553 12 Chvaletice, a které vedl Krajský úřad Pardubického kraje (dále též jen „krajský úřad“):

I. podle ustanovení § 14 odst. 1 a 3 správního řádu **je** z projednávání výše uvedené žádosti společnosti Sev.en EC, a.s. se sídlem K Elektrárně 227, 553 12 Chvaletice, IČ: 28786009, o výjimku z úrovně emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami) podle § 19a odst. 2 zákona o integrované prevenci **vyloučen** ředitel Krajského úřadu Pardubického kraje a současně **jsou vyloučeny** i všechny další úřední osoby zařazené do uvedeného úřadu.

II. podle ustanovení § 131 odst. 4 správního řádu ministerstvo **pověřuje projednáním a rozhodnutím o předmětné žádosti Krajský úřad Olomouckého kraje.**

O d ů v o d n ě n í

Provoz zařízení elektrárna Chvaletice, které je zařazeno pod bodem 1.1. „Spalování paliv v zařízeních o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW nebo více“ v příloze č. 1 k zákonu o integrované prevenci, byl povolen rozhodnutím KÚ č. j. OŽPZ/21181/04/PP ze dne 6. 6. 2005, ve znění pozdějších změn (dále též jen „integrované povolení“ nebo „IP“).

Krajský úřad obdržel dne 28. 12. 2018 žádost společnosti 7EC podle § 19a odst. 2 zákona o integrované prevenci o udělení výjimky z úrovně emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami podle Prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2017/1442 ze dne 31. 7. 2017, kterým se stanoví závěry o nejlepších dostupných technikách (dále též jen „závěry o BAT“) podle

směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU (dále též jen „směrnice IED“) pro velká spalovací zařízení. Závěry o BAT byly zveřejněny dne 17. 8. 2017. Lhůta 4 let k uvedení závazných podmínek provozu zařízení do souladu se závěry o BAT uplyne podle § 18 odst. 3 zákona o integrované prevenci dne 17. 8. 2021. Konkrétně se žádost o výjimku týká emisního limitu hmotnostní koncentrace oxidů dusíku, tj. hmotnostní koncentrace oxidu dusnatého (NO) a oxidu dusičitého (NO₂) vyjádřené jako NO₂ (dále též jen „NO_x“) a emisního limitu hmotnostní koncentrace rtuti (dále též jen „Hg“). Emisní limity jsou stanoveny jako hmotnostní koncentrace znečišťující látky za normálních stavových podmínek (tlak 273,15 kPa, teplota 0°C) v suchém plynu a při referenčním obsahu kyslíku 6 %.

Po provedeném řízení krajský úřad vydal rozhodnutí o 20. změně integrovaného povolení č. j. KrÚ 40346/2019/OŽPZ/CH ze dne 28. 6. 2019 (dále též jen „rozhodnutí o 20. změně IP“), kterým společnosti 7EC výjimku z úrovně emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami pro NO_x a Hg povolil. Ministerstvo rozhodnutím č. j.: MZP/2019/550/1117 ze dne 20. 11. 2019 (v právní moci dne 2. 12. 2019) rozhodnutí krajského úřadu o 20. změně IP zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání.

Dne 6. 12. 2019 byla ministerstvu doručena námitka systémové podjatosti krajského úřadu ve smyslu ustanovení § 14 správního řádu, která byla podána účastníkem řízení spolkem Greenpeace Česká republika, z.s. se sídlem Prvního pluku 143/12, Karlín, 186 00 Praha, IČ: 17049059 (dále též jen „spolek Greenpeace“). Obsahově i formálně shodná podání spolku Greenpeace a dalšího účastníka řízení o udělení výjimky - obce Bukovka se sídlem Bukovka 28, PSČ: 533 41, IČ: 00273422, obce Obec Nebovidy se sídlem Nebovidy 75, PSČ: 280 02, IČ: 00235571 a obce Veltruby se sídlem Sportovní 239, 280 02 Veltruby, IČ: 00235881 (dále též jen „podatelé“) bylo ministerstvu postoupeno krajským úřadem dne 10. 12. 2019 a dne 17. 12. 2019.

Ve svém podání podatelé citují ustanovení § 14 odst. 1 správního řádu, podle kterého mají být úřední osoby, o nichž lze důvodně předpokládat, že mají s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o jejich nepodjatosti, vyloučeny ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohly výsledek řízení ovlivnit. Podatelé dále dovozují, že k vyloučení pro podjatost je rozhodná pochybnost o nepodjatosti, nikoli její přímé prokázání. Systémovou podjatostí se dle podatelů rozumí situace, kdy se postup orgánu územního samosprávného celku při výkonu působnosti v oblasti veřejné správy dotýká zájmů tohoto územního samosprávného celku. V této souvislosti podatelé připomínají, že krajský úřad, který v předmětné věci rozhoduje, již byl v minulosti z důvodu systémové podjatosti z rozhodování ve správním řízení vyloučen.

Nejvyšší správní soud (dále též jen „NSS“) podle podatelů ve své judikatuře zdůrazňuje zejména důležitost vyloučení podezření z podjatosti v případě výkonu přenesené působnosti, kterým je také rozhodování v projednávané věci. Podle NSS je třeba dbát zvýšeného důrazu na neutralitu, nestrannost a politickou či mediální nezainteresovanost příslušného úřadu, neboť ten pouze vystupuje jako realizátor činnosti státu a má být prost partikulárních vlivů a zájmů. V případě, že vznikne zájmový vztah mezi projednávanou věcí a rozhodujícím orgánem může být dle NSS uplatněn institut tzv. systémové podjatosti.

Podatelé dále citovali Metodickou pomůcku k ustanovení § 14 správního řádu vydanou Ministerstvem vnitra k problematice systémové podjatosti (dále též jen „metodický pokyn MV“). Podle metodického pokynu MV mohou být obecně důvody pro systémovou podjatost následující:

- jevy v politické či mediální sféře, které předcházejí příslušnému správnímu řízení či je doprovázejí a naznačují zvýšený zájem o výsledek řízení;

- zájem politických činitelů či jiných v rámci daného územního samosprávného celku vlivných osob na určitém výsledku řízení, přičemž takový zájem lze vysledovat z mediálních vyjádření, předvolebních slibů, konkrétních investičních či jiných obchodních počínů, předchozích snah nasměrovat určité související rozhodovací procesy určitým způsobem apod.;
- samotná povaha a podstata rozhodované věci, její kontroverznost či politický význam a s tím spojené zájmy.

Podle názoru podatelů byly výše uvedené podmínky pro systémovou podjatost v projednávané věci naplněny. Důvody systémové podjatosti podatelé specifikovali takto:

Zásadním důvodem pro pochybnosti o nepodjatosti všech úředních osob krajského úřadu jsou podle podatelů výroky hejtmana Pardubického kraje, Martina Netolického (dále též jen „hejtman Netolický“), ze dne 22. 11. 2019, který v médiích deklaroval své pochybnosti o nepodjatosti krajského úřadu a jeho úředních osob. Podatelé citovali vyjádření hejtmana Netolického: „Na jedné straně krajská samospráva schválila energetickou koncepci, na straně druhé přicházejí na krajský úřad nejrůznější petice. A samozřejmě diskuse, které jsou vyvolávány o smysluplnosti tepelných elektráren, vyvolávají politický tlak, pod kterým by úředníci neměli být.“

Podle podatelů výše uvedené výroky hejtmana zásadním způsobem ohrožují důvěryhodnost všech úředních osob krajského úřadu a mohou mít vliv na jejich rozhodování. Tyto výroky vyvolávají obavy v účastnících řízení, kteří mají zájem na spravedlivém a zákonném rozhodnutí ve věci, jehož legitimitu bude s odkazem na riziko systémové podjatosti možné zpochybnit. Citované výroky hejtmana dle podatelů naznačují zvýšený zájem politických činitelů a vysokých představitelů územního samosprávného celku na výsledku řízení. Zároveň naznačují také politickou významnost projednávané věci a její kontroverznost ve smyslu judikatury správních soudů a metodického pokynu MV.

Dalším důvodem je podle podatelů skutečnost, že v průběhu řízení o udělení výjimky (dne 19. 2. 2019) schválilo zastupitelstvo Pardubického kraje Územní energetickou koncepci Pardubického kraje (dále jen „ÚEK PRK“). Podle podatelů prostřednictvím této ÚEK vyjadřuje územní samosprávný celek v samostatné působnosti své cíle v oblasti energetiky až do roku 2043. ÚEK PRK předkládá 2 varianty a v obou počítá s dalším provozem elektrárny Chvaletice. Pardubický kraj podle podatelů přijetím ÚEK PRK jasně vyjádřil svůj zájem na dalším provozování zařízení a tím pádem i výsledném rozhodnutí v projednávané věci.

Dalším důvodem k pochybnostem o nepodjatosti úředních osob krajského úřadu je podle podatelů vystupování zastupitele Pardubického kraje, předsedy výboru pro životní prostředí, venkov a zemědělství a senátora Petra Šilara (dále též jen „pan Šilar“). Pan Šilar se účastnil také ústního jednání, které se konalo v průběhu řízení o udělení výjimky dne 1. 4. 2019. Na tomto jednání pan Šilar vystupoval jménem Pardubického kraje ve prospěch udělení výjimky z emisních limitů spojených s nejlepšími dostupnými technikami, a to zejména s poukazem na další existující zdroje znečišťování ovzduší a dopravu. Podatelé ve svém podání citují vyjádření pana Šilara k podílu elektrárny Chvaletice na celkových emisích: „jakým způsobem chcete vyloučit imise z ostatních zdrojů, daleko větší problém je automobilová doprava a další zdroje, pokud mluvíte do dálkovém přenosu, musí být doplněny i další zdroje, např. průmyslové závody, černé skládky, veškerý automobilový provoz, elektrárna Opatovice atd.“ Obdobným způsobem pan Šilar obhajoval udělení výjimky také v Senátu ČR dne 30. 10. 2019.

Podatelé dále upozorňují, že význam projednávané věci v politické a mediální sféře je nadstandardní, je sledován médií a má odezvu i v občanské společnosti, ať už jde o petice, účast občanů na zastupitelstvu kraje či obcí nebo různá veřejná shromáždění.

V průběhu řízení se podle podatelů dokonce objevily nepravdivé informace, které mohly ovlivnit úřední osoby rozhodujících v projednávané věci. Konkrétně šlo o informaci o tom, že elektrárna Chvaletice měla v červnu 2019 (tedy v měsíci před vydáním rozhodnutí krajského úřadu v uvedené věci) zabránit tzv. black outu. Později se však ukázalo, že tato informace nebyla pravdivá a v regionu podle informací provozovatele přenosové soustavy ČEPS black out nehrozil.

V závěru svého podání podatelé navrhují, aby ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu byly všechny úřední osoby krajského úřadu vyloučeny z rozhodování v projednávané věci pro tzv. systémovou podjatost krajského úřadu a aby ministerstvo dle § 14 odst. 5 a § 131 správního řádu bezodkladně určilo jiný správní orgán, který bude v projednávané věci rozhodovat.

Ministerstvo posoudilo předmětné podání.

Dle ustanovení § 14 odst. 1 správního řádu „Každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen "úřední osoba"), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.“

Dle odst. 2 téhož ustanovení „Úřední osoba není vyloučena podle odstavce 1, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku.“

Dle odst. 3 téhož ustanovení „Účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení (dále jen "představený").“

Dle ustanovení § 131 odst. 4 správního řádu nadřízený správní orgán pověří usnesením k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný podřízený správní orgán ve svém správním obvodu, jestliže podřízený správní orgán není z důvodu vyloučení všech úředních osob (§ 14) tohoto orgánu způsobilý věc projednat a rozhodnout; v tomto případě nadřízený správní orgán pověří správní orgán, jehož správní obvod sousedí se správním obvodem nezpůsobilého správního orgánu.

Podatelé ve svém podání vznesli námitku systémové podjatosti všech úředních osob krajského úřadu z důvodu výroků hejtmána Netolického v médiích, výroků a vystupování pana Šilara na ústním jednání dne 1. 4. 2019 v řízení o udělení výjimky a v senátu dne 30. 10. 2019, přijetí ÚEK PRK dne 19. 2. 2019 a dalších jevů v politické a mediální sféře.

Ministerstvo posoudilo námitku podjatosti resp. podnět ke změně příslušnosti předložený podateli a dospělo k závěru, že námitka je důvodná, všechny úřední osoby krajského úřadu jsou vyloučeny ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu, a to z níže uvedených důvodů.

Nejprve se ministerstvo zabývalo ustanovením § 14 odst. 2 správního řádu, které vylučuje podjatost úřední osoby z důvodu zaměstnaneckého poměru k územně samosprávnému celku. Dne 1. 11. 2018 vstoupil v účinnost zákon č. 176/2018 Sb., kterým byl novelizován správní řád. Uvedená novela doplnila do § 14 správního řádu nový odstavec 2, dle něhož úřední osoba není vyloučena, pokud je pochybnost o nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku. (Za pozornost stojí, že šlo o návrh zákona podaný zastupitelstvem Pardubického kraje, který ho odůvodnil vzrůstajícím počtem námitek podjatosti, pozn. min.). Ministerstvo chápe uvedené ustanovení tak, že prostá skutečnost, že úřední osoba je zaměstnána krajským úřadem,

tuto osobu z projednání věci sama o sobě nevyklučuje. V důvodové zprávě k zákonu č. 176/2018 Sb. se uvádí, že systémová podjatost nemůže vyplývat ze zaměstnaneckého poměru úřední osoby, ale ani z jakýchkoli dalších skutečností, které k tomu případně přistupují (jeví v mediální a politické sféře atd.), pokud hlavní výchozí podmínka (nepodjatost zaměstnanců – úředníků stanovená přímo zákonem) je splněna. Tedy uvedené ustanovení si zřejmě kladlo za cíl prakticky vyloučit riziko systémové podjatosti jako takové.

Ministerstvo nicméně text uvedeného ustanovení takto široce nechápe; má nadále za to, že pokud zde jsou jiné závažné skutečnosti, vyvolávající obavy, že prostřednictvím zaměstnaneckého poměru by mohl být na úředníky vyvíjen tlak, pak nadále hovoříme o systémovém riziku podjatosti tak, jak ho definovala dosavadní judikatura (rozsudek Krajského soudu v Plzni sp. zn. 30 A 58/2013-187 ze dne 2. 2. 2013, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 20. 11. 2012 sp. zn. 1 As 89/2010-119, které bylo uplatněno v rozsudku NSS sp. zn. 7 As 57/2015-80 ze dne 2. 6. 2015, jímž byl v řízení o kasační stížnosti potvrzen výše uvedený rozsudek Krajského soudu v Plzni, a další). NSS v usnesení rozšířeného senátu uvedl, že „v případech, kdy rozhoduje úředník územního samosprávného celku ve věci, která se přímo nebo nepřímo týká tohoto celku, není a priori vyloučen z rozhodování pro svoji „systémovou podjatost“. Zároveň však uvedl, že je u něho dáno „systémové riziko podjatosti“, kvůli němuž je třeba otázku jeho případné podjatosti „posuzovat se zvýšenou opatrností oproti věcem, které se zájmu územního samosprávného celku nijak nedotýkají.“

Metodický pokyn MV pak definuje podjatost jako vztah rozhodující osoby k projednávané věci či k účastníkům řízení, resp. jejich zástupcům, který vyvolává pochybnost o objektivitě projednávání a rozhodování věci. Objektivní podjatost pak vychází z objektivních skutečností zakládajících pochyby o nestrannosti. V takových případech sama úřední osoba nemá soukromý zájem na určitém výsledku správního řízení, vnější okolnosti na ni ovšem působí takovým způsobem, že deformují její schopnost rozhodovat nestranně, přestože se může i nadále subjektivně cítit nepodjatou.

Dle ustanovení § 59 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o krajích“) je radě kraje vyhrazeno stanovit počet zaměstnanců kraje zařazených do krajského úřadu, do zvláštních orgánů kraje a do organizačních složek a objem prostředků na platy těchto zaměstnanců, a na návrh ředitele krajského úřadu jmenovat a odvolávat vedoucí odborů krajského úřadu v souladu se zvláštním zákonem. Členem rady je též hejtman. Podle § 61 odst. 3 písm. b) a c) zákona o krajích hejtman po předchozím souhlasu ministra vnitra jmenuje a odvolává ředitele v souladu se zvláštním zákonem a stanoví podle zvláštního předpisu plat řediteli a ukládá mu úkoly.

Jak vyplývá ze shora uvedených ustanovení zákona o krajích, má Pardubický kraj prostřednictvím svých orgánů (hejtman, rada) schopnost působit na příslušnou úřední osobu (zde ředitele krajského úřadu a potažmo i na jednotlivé ředitele odborů) prostřednictvím zaměstnaneckého vztahu. Hejtman a rada kraje mají přímý vliv na profesní život uvedených úředních osob včetně možnosti ukončení pracovního poměru či naopak povýšení na vedoucí pozici nebo výši platu. Jak je již výše uvedeno, sama existence zaměstnaneckého poměru není důvodem pro vyloučení úředních osob. Nicméně jsou zde další závažné skutečnosti, které již pochybnosti o nepodjatosti vyvolávají. V této souvislosti je třeba znovu odkázat na závěry rozšířeného senátu NSS (usnesení ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2010 – 119, publikovaném pod č. 2802/2013 Sb. NSS), kdy rozšířený senát mj. uvedl příklad konkrétní skutečnosti, na jejíž základě vzniká podezření, že by postoj úřední osoby k věci mohl být ovlivněn i jinými než

zákonnými hledisky. Jedná se o zřetelný zájem politických činitelů územního samosprávného celku či jiných místních vlivných aktérů na výsledku řízení (patrný např. z mediálních prohlášení).

V daném případě se jedná především o zcela zřetelný zájem významného politického činitele tj. senátora a zároveň krajského zastupitele pana Petra Šilara, který byl pověřen hejtmánem, aby u krajského úřadu konkrétně při ústním jednání konaném dne 1. 4. 2019 zastupoval Pardubický kraj. Na tomto jednání (a nejen na něm) vystupoval pan Šilar jednoznačně ve prospěch elektrárny Chvaletice, kdy konstatoval např. nízkou míru znečištění provozem elektrárny v kontextu s dopravou a dalšími zdroji znečišťování ovzduší. V tomto případě tedy nelze vyloučit možné ovlivnění postupu úředníků ve prospěch udělení výjimky, protože prezentovaný postoj Pardubického kraje zakládá podezření, že prostřednictvím zaměstnaneckého poměru by mohl být ovlivněn postoj ředitele krajského úřadu případně dalších odpovědných úředních osob (vedoucí příslušného odboru) i jinými než zákonnými hledisky. Je-li vyloučen ředitel krajského úřadu, a současně i jednotliví vedoucí odborů, jsou nutně vyloučeni i všichni jim podřízení zaměstnanci, neboť nelze v rámci úřadu určit jinou nepodjatou osobu, která by ve věci mohla rozhodnout.

Energetická koncepce Pardubického kraje je dokumentem vydaným v rámci samosprávné činnosti krajského úřadu, který popisuje současný stav a stav ve výhledu. ÚEK PRK skutečně počítá s provozem elektráren (Opatovice nad Labem a Chvaletice) a dalších spalovacích zdrojů spalující uhlí do roku 2043, zároveň však uvádí, že se obecně v sektoru výroby a distribuce tepla a elektřiny předpokládá trend, vyjmenovaný v ASEK - zabezpečit zvýšení účinnosti přeměn a využití energie s využitím parametrů nejlepších dostupných technik (BAT) pro všechny nově budované a rekonstruované velké zdroje. Tento požadavek se dle ÚEK PRK týká zejména elektrárny Chvaletice a Opatovice. Dále je uvedeno, že elektrárna Chvaletice (i Opatovice nad Labem) je uzpůsobena technicky i systémově pro zajištění ostrovního provozu a je držitelem certifikačního ověření pro ostrovní provoz. V současné době je Elektrárna Chvaletice jediným zdrojem na území Pardubického kraje schopným najetí tzv. „startu ze tmy“. Ministerstvo konstatuje, že ÚEK sama o sobě není nutně spojená s rizikem podjatosti pro řízení vedená v přenesené působnosti.

Ministerstvo rovněž nevidí riziko podjatosti v souvislosti s podateli namítaným tlakem veřejnosti (petice, účast občanů na zastupitelstvu obcí a kraje a s tím spojený mediální tlak), protože tyto projevy vůle občanů jsou v občanské společnosti zcela běžné a úředník veřejné či státní správy musí být schopen takový tlak zvládnout. O tom svědčí i výsledek předchozího projednání žádosti o změnu IP, kdy krajský úřad rozhodl v rozporu s přáním obcí a spolků (účastníků řízení). Navíc lze předpokládat, že pozornosti médií a občanů neunikne ani další úřad, který bude pověřen, aby v řízení o změně IP pokračoval a rozhodl.

S ohledem na výše uvedené rozhodlo ministerstvo o vyloučení všech úředních osob Krajského úřadu Pardubického kraje a pověřilo projednáním a rozhodnutím o předmětné žádosti Krajský úřad Olomouckého kraje. Uvedený úřad splňuje podmínky uvedené v § 131 odst. 4 správního řádu, tedy jeho správní obvod sousedí se správním obvodem nezpůsobilého správního orgánu, a má již zkušenost s obdobným typem řízení (viz rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje č. j. KUOK 20762/2019 ze dne 14. 2. 2019, kterým byla společnosti Veolia Energie ČR, a.s., se sídlem 28. října 3337/7, 702 00 Ostrava, IČ 451 93 410 udělena výjimka z úrovně emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami pro zařízení „Teplárna Olomouc“, v právní moci po odvolacím řízení dne 3. 4. 2019).

P o u č e n í

Proti tomuto usnesení lze podle § 152 odst. 1 správního řádu podat rozklad k ministru životního prostředí, a to ve lhůtě do 15 dnů ode dne jeho doručení. Rozklad se podává k ministru životního prostředí, a to podáním učiněným u Ministerstva životního prostředí. Odvolání do usnesení nemá odkladný účinek (§ 76 odst. 5 správního řádu).

Ing. Libor Hejduk
ředitel odboru výkonu státní správy VI
podepsáno elektronicky

Rozdělovník

Obdrží do vlastních rukou

1. Sev.en EC, a.s.

K Elektrárně 227, 533 12 Chvaletice, IČ: 28786009

2. Město Chvaletice

U Stadionu 237, 533 12 Chvaletice, IČ:00273660

3. Obec Zdechovice

Zdechovice 5, 533 11 Zdechovice, IČ: 00274623

4. Obec Trnávka

Lipová 93, 535 01 Trnávka, IČ: 48156931

5. Obec Řečany nad Labem

1. máje 66, 533 13 Řečany nad Labem, IČ: 00274208

6. Pardubický kraj

Komenského náměstí 125, 530 02 Pardubice, IČ: 70892822

7. Statutární město Pardubice

Pernštýnské náměstí 1, 530 02 Pardubice, IČ: 00274046

8. Město Chlumeck nad Cidlinou

Klicperovo náměstí 64, 503 51 Chlumeck nad Cidlinou, IČ: 00268861

9. Městys Žehušice

Hlavní 107, 285 75 Žehušice, IČ: 00236683

10. Obec Bukovka

Bukovka 28, 533 41, IČ: 00273422

11. Obec Veltruby

Sportovní 239, 280 02 Veltruby, IČ: 00235881

12. Obec Nebovidy

Nebovidy 75, 280 02, IČ: 00235571

13. Greenpeace Česká republika, z.s.

Prvního pluku 143/12, Karlín, 186 00 Praha, IČ: 17049059

14. Frank Bold Society, z.s.

Údolní 567/33, Brno-město, 602 00 Brno, IČ: 65341490

15. Hnutí DUHA – Friends of the Earth Czech Republic

Údolní 567/33, Brno-město, 602 00 Brno, IČ: 15547779

16. Chráníme stromy z. s.

Dašická 425, 530 03 Pardubice, IČ: 22770216

17. Limity jsme my, z.s.

Sokolovská 428/130, Karlín, 186 00 Praha 8, IČ: 05663601

18. Město na kole, z.s.

Husova 345, Bílé Předměstí, 530 03 Pardubice, IČ: 26577593

19. Zastavme elektrárnu Chvaletice z.s.

Gagarinova 386, Polabiny, 530 09 Pardubice, IČ: 06069720

20. Zelená pro Pardubicko z.s.

Bartoňova 831, Studánka, 530 12 Pardubice, IČ: 22665641

Stejnopis obdrží na vědomí po nabytí právní moci:

Krajský úřad Pardubického kraje, odbor životního prostředí a zemědělství
Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství
Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc + spis